

DOBŘE RADY

Vybavení

Dobře informovaný trekař dorazí do Káthmándú úplně bez výstroje. Proč? Přímě v Nepálu je totiž možné nakoupit veškeré turistické, trekařské ale i vysloveně expediční vybavení přímo na místě a to za polovinu, třetinu a u výstroje dokonce i za nižší cenu, než je běžná „evropská“. Pochopitelně, že drtivá většina nových „značkových“ bund, tepláků, vest nebo rukavic jsou napodobeniny etablovaných značek. Ale zahřejí také.

Jídlo

S trochou opatrnosti lze v Nepálu sníst cokoliv. Kdo ale jen třeba zhlédne místní řeznictví, stane se na dobu pobytu vegetariánem. Jako prevenci před průjemem se doporučuje jíst nejprve smažená, potom i vařená jídla a vyhýbat se místní vodou omývaným salátům a do přílohy nakrájené zelenině.

Bezpečnost

Hinduisté a buddhisté jsou velmi mírumilovní a přátelští. I když na ulicích Thamelu se to prodáváci opíjí a marihuany jen hemží, nehrozí žádná přestřelka o rajóny a podobně. Ani kapesní zloději nejsou vážnější hrozbou, ale proč jim v nacpaném autobusu dávat příležitost.

Sezóna

Trekařská sezóna je v Nepálu jarní (duben) a podzimní (říjen). Právě konec října je považován za období s nejstabilnějším počasím. Jaro zase nabízí k pohledu záplavy rozkvetlých rododendronů.

Kde ušetřit – není nezbytný průvodce – z cesty není prakticky kde sejít, trekking permait zaplacený v Káthmándú nebo v Pokharu je za poloviční cenu než na kontrolním stanovišti v horách, cestovní kancelář zajistí za desetinásobek to, co je cestou stejně dobře k mání. Nedávejte si masírovat záda od holice

Z očí do očí Annapurnám

FOTO: ZDENĚK JANKOVSKÝ

Trek kolem Annapuren ve středním Nepálu patří mezi nejnadhernější lidské zážitky. Dostupný je i těm, kteří nejsou právě kovaní vysokohorští turisté a s trochou opatrnosti, s průvodcem a vlastním rozumem v hrsti je možné přejít i nejvyšší sedlo na světě, na které nepotřebujete ani horečkový výcvik. A věřte, že tady v průsmyku ThorongLa ve výšce pěti a půl kilometru nad mořem budete s Annapurnou II. a IV. téměř „z očí do očí“.

Nejprve prach a útrapy

Ať už do Nepálu dorazíte jakkoliv, než dorazíte do hor, projdete prašným a horkým martýriem vnitrostátního cestování po nepálském království. Většina turistů zamlží automaticky nejprve letecky do Káthmándú – ve smogu utopeného dost špinavého města. Po zaplacení víza je možné přímo

na letišti i jen s minimem angličtiny sjednat hotel v Thamelu, což je centrum všech „bílých tváří“ v Káthmándú. Když se s nadháněčem domluvíte, požadujte automaticky i zdarma taxi až k hotelu. Thamel je stejně špinavý jako zbytek hlavního města. Je tu ale k dostání úplně vše, včetně velmi laciných a dobrých restaurací. Desítky laciných hotelů jsou proloženy turistickými kancelářemi, které se z vás pokusí vymámit naprosto nehorázné sumy s tím, že do míst, kde se to hemží ozbrojenými maoistickými povstalci potřebujete přinejmenším místně znalého průvodce. Jsou ale schopní vám bez protivného dohadování se s nepálskými úřady za minimální příplatek obstarat povolení k pohybu v horské oblasti – Trekking permit. Z Káthmándú se lze k Annapurnám dostat jedině autem nebo autobusem.

Šumavskou krajinou

Kdo by žil v domnění, že v Nepálu vystoupí z letadla rovnou do stěny osmitisícovky, hrubě se mylí. Země je to sice hornatá, ale zvláště v případě Annapuren trvá pár dní, než vejdete mezi skutečné himálajské obry. Cesta proto začíná jakousi mírumilovnou Šumavou. Ovšem s tropickou vlhkostí, terasovitými rýžovými políčky a neuvěřitelně od mezků pokaděnými cestami. Kdo chce masív Annapuren poctivě obejít, začne svou pouť na východní straně ve vsi Besisahar.

Strach z výšky

Po zhruba týdenním putování jen pomalu stoupající stezkou přijdeme do městečka Manang. Výška je tu zhruba 3500 metrů nad mořem a většina cestovních kanceláří tu má v programu aklimatizační den. Je tu dokonce zdravotnicko-informační centrum,

